

HORAȚIU MĂLĂELE

Rătăciri

EDITURA ALLFA

RĂTĂCIRI

Horațiu Mălăele

Copyright © 2012 Editura **ALLFA**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MĂLĂELE, HORAȚIU

Rătăcirii / Mălăele Horațiu. – București: ALLFA, 2012
ISBN 978-973-724-451-2

821.135.1-31

Toate drepturile rezervate Editurii **ALLFA**.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată
fără permisiunea scrisă a Editurii **ALLFA**.

Drepturile de distribuție în străinătate aparțin în exclusivitate
editurii.

All rights reserved. The distribution of this book outside
Romania, without the written permission of **ALLFA**,
is strictly prohibited.

Copyright © 2012 by **ALLFA**.

Editura **ALLFA**: Bd. Constructorilor nr. 20A, et. 3,
sector 6, cod 060512 – București
Tel.: 021 402 26 00
Fax: 021 402 26 10

Distribuție: Tel.: 021 402 26 30; 021 402 26 33

Comenzi: comenzi@all.ro
www.all.ro

Redactare: Mădălina Vasile
Tehnoredactare: Liviu Stoica
Corectură: Elena Georgescu
Design copertă: Alexandru Novac

*Nu mi-e teamă de tine, Moarte,
Da', ce-ai face tu și cum ai mai trăi,
De-ai avea mamă și-ar muri?*

Grigore Vieru

Copilăria

Și copilăria...

Și satul...

Cu casa de la țară, casa tatălui meu, casa Tehomirului meu, care-și trăgea numele după un copil de-al lui Basarab îngropat în picioare – după cum spunea neica Ionel, ruda noastră majestuoasă din Capitală.

Tehomirul meu cald și nostalgic, cu oameni săraci dar gospodari, guralivi și bețivi, oltenii adevărați dintre dealurile ce despart Gorjul de Mehedinți, oltenii mândri ai fratelui Minulescu –

sunt cel din urmă strop de vin
din rustica ulcică de pământ
pe care l-au sorbit la rând
cinci generații de olteni,
cei mai de seamă podgoreni
dintre moșneni și orășeni...

Cu moșu' Lică, tata lu' tata, cel care ne spunea povești caraghioase, numai de el știute, rupte din noaptea care-i furase prematur vederea, iar noi ne tăvăleam de răs

printre porcii lui colorați care mergeau pe biciclete, și dovlecii lui uriași plini de broaște ce cântau la muzicuță ca Vasilică – chioru' din capu' satului...

Cu mama Domnica, mama lu' tata, cea care ne spăla în copaie cu leșie ca pe cămăși, și care îl luase pe moșu' pentru că într-o noapte, pe când era și ea tânără, frumoasă și de măritat, îi apăruse în vis, în cojoc oieresc, însuși Dumnezeu, care i-a zis „du-te după Lică al lu' Mălăele“ ... și ea s-a dus...

Cu mama Bănicoanea, străbunica mea dinspre mamă, care bea țuică povestind și chiuind pe luncile Tehomirului, și care a murit pe la nouăzeci și ceva de ani pentru că n-a mai vrut ea să trăiască...

Cu mama Nicu, mama lu' mama, cea muncitoare, caldă și blândă ca un cozonac oltenesc...

Cu moșu' Hoară, tata lu' mama, înalt și umflat în piept, chiaburul satului, care nu s-a dat cu comuniștii nici *d'al dracu'*, îndurând mai degrabă umiliința de a merge unsprezece kilometri la o fabrică unde era portar, decât să fie slugă la „ăștia care mi-au furat pământul și viața“...

Cu Mutu' satului, făcătorul de case...

Cu Floarea, cea frumoasă și bogată-n trunchi...

Cu Sile cocoșatu', ce căzuse dintr-un nuc pe vremea când era copil și rămăsese așa, cocoșat și mare-n sulă, iar eu încremeneam când îmi povestea cum încălecase el pe Floarea cea bogată-n trunchi și-i făcuse *nu știu ce*, de simțeam cum mă furnică *un ceva* prin burtă și mai la vale...

Cu nedeile satelor, unde mâncam colaci sfințiți, caltaboși, sugiuc, turtă dulce și mai ales înghețată colorată de la țigani...

Cu mine, care mă țineam de mâna copilăriei, alergând încolo și înoace fără nicio treabă.

Copilăria... Cadoul pe care ni-l face Viața pentru ce vom avea de îndurat.